

איכתבים לציפי

רק דברים טובים

מה אתם יכולים לרצות עוד מאחת שהיא בה 16 וחצי, מתולתלת, נחמדה, מהיכנת וצוחקת המון, לוקחת הכל בקלות, מקווה המיד לטוב, חסרת תסביכים למיניהם, בעלת יכולת הבנה ומחשבה, וגם כזאת שנהנה להעביר ביקורת על עצמה ועל הכלל!

אני בגיל 16 וחצי, לא חיו לי אפילו חצי מההתכוונות שהיא מוצאת בעצמה. גם היום, עם כמה שנים טובות יותר, אני לא בטוחה שיש לי אבל אם אתם רוצים לדעת עליה עוד — בבקשה, יש לה, (ל1/48), חנון מה להגיד על עצמת ורק דברים טובים.

„אני די הוצענית ומאד דוגרית, כמעט בלי חשבון. כשצריך, אף גומרת עם החבר. וחכי חשוב, לדעתי, הוא שאני אוהבת חברה. לא מסוגלת להיות לבד, המיד מוכרחת חבי רים וחברות, כדי לדבר, לצחק ולשצריך — גם לריב. „יש לציין שאני נמשכת יותר לחיצוניות יפה ומקווה לטעוא שהפנימיות יפה יותר. אך ברוב המקרים, כפי שני כחתי לדעת, דווקא חיצוניות מכוערת היא בעלת אופי טוב ויפה. אז אם אתה חושב שתצליח לעניין אותי, אז, נו כבר... כדאי שתגהרי!“

אם בגיל 16 וחצי היא כזאת, תארו לעצמכם איך היא תהיה כשתהיה בת 18. אני בנוקומכס הייתי משקיעה בה אסימון, שתצללל-כאשר תחזל להיות קטינה.

כולו חנטריש!

זוהי הכרות-מילחמה גלויהה מצד (2/48) עליכן. „כל אלה שכותבות אלייך הן חנטריש“, הוא קובע. ומסביר: כבר שנה שאני מנסה למצוא מישהי ש- היא גם משהו — אבל עד היום לא הצלחתי. הוא לא יעלה בדעתו שאולי גם הוא אשם בכך, לכן הוא חושב ש-כל מה

פנויה להובלה

ל(1/48) יש כעיוה: „אין אצלי קורדציה בין הגיל הכרונולוגי והגיל השכלרידגשי. אני מרגי שה את עצמי צעירה פי עשר שנים לפחות, ואני נני כטוחה שזה תורם למצב.“

„לעיתים יש לי הר- גשה שכל הכחורים הנתי מרים כבר נשואים, אך עדיין אני מקווה לפגוש אחד נחמד, פנוי דהרי כזה. שמה אעשה זאת כאמצעותך: זוהי משי- מה קשה אך לא בלתי אפשרית, כי אם הגיעו כבר לירח ולמאדים, אז גם בעייתי תיפתר. בסך- הכל אני רוצה רק בחור אחד, ובוודאי ישנו באי- פה אישם אחד חמוד, טוב, נכון ומכין, אשר כי משך עץ שגור, רווקותי לא פגשתי ואשר ית- עניין אולי להכיר מקרוב בחורה שחרחרת שמת- נשאת 1/15 ס"מ מעל פני האד-...“

עכשיו, בשכל המשי- איות האלה שובתות בני- דד העדאת דמיהכיוונה, אולי יתפנו כמה מהנהר- גים בשביחה להוכיחה? „נשמה חמה“

נשמה חמה

מקס נורדאו בטח טעה באי- זה מקום, כשקבע את סיסמת יהדות השירים כ-גנפס בריאה בגוף בריא. שרירים, ברוך השם, יש היום מספיק. מה ש- חסר זאת הנשמה. ול- (3/48) יש סיסמה ליהדות הנשמה: „נשמה חמה בגוף חם.“

אם זה נראה לכם, אולי תי- ראה לכם גם היא עצמה, טטר גנטית בת 23. „נחמדה עם חוש-הומור ומצב-רוח משתנים ועוד כמה פלוסים ומינוסים, שמחפשת בחור רציני, עם יכר- לת להקשיב ונכונות להבין.“ חוץ מזה הוא צריך להיות גם נחמד וגם מסביבות חיפה.

בחור תל-אביבית הייתי אומרת שזה אולי שיא הפארדוקסים.

הזדמנות לקלוט

אם יש לכן נקיפות-מצפון ומוסר-כליות על שלא עשיתם עד היום שום דבר לקליטת העלייה, הנה הזדמנות שלכן: (4/48), צעיר אירופאי בן 24, לבד בארץ, המרגיש מאד בר- דד. אומרים שאני בחור נחמד, אבל אני חושב שאני לא מת- אים לארץ. למה? כי עדיין לא פגשתי ידידה מתאימת. מקווה שבעזרתך אכיר אותה. הגיל לא משנה כלל. היא יכולה אפי- לו להיות יותר מבוגרת (נגיד עד גיל 40) אבל נחמדה ומבני- נה. כמו אמא. והעיקר. מתל- אביב.“

מיכתביהתשובה שלו אלייך יהיו רצופי שגיאות, כמו המיכ- תב שכתב אלי. אבל העיקר שהוא כותב עיברית שאפשר להבין, וכמו שהבנתי הוא גם מצעיר, ואם הבנתי טוב את מסקנות ועדתי-חורב, הרי שעד שיקלטו אותו בדרכים המקוב- לות, הוא יודקן. הייתי רוצה נורא להיווכח ש-קליטת עלייה“ אינה רק מליצה ריקה מתוכן.

טיול לחו"ל

אחרי שנתקלה במדורי, בכל- מיני דברים שונים ומשונים, שאנשים מבקשים ממך ודרכך, החליטה (5/48) לנסות גם כן.

מיכתבים לפירסום במדור יש להפנות לכתובת „מיכ- תבים לציפי“, ת.ד. 136 תל- אביב. מיכתבים למכותבים במדור יש לשלוח במעטפה כפולה. על המעטפה החיצו- נית יש לרשום את הכתובת „הג'ל“. על גבי המעטפה ה- פנימית, מבויללת כבול של 55 אגורות, יש לרשום את מיספרו הסידורי של המכר- תב, רצוי בסיפרות קטנות, בפנית המעטפה.

וכשמתי כבר לדעת איזה דבר „שונה ומשונה“ היא מסוגלת להעלות בדעתה, היא הפתיעה אותי בהודעה: „מחפשת שר- תף-חבר לנסיעה לחו"ל, בקיץ 1977.“

היא אלמנה, בת 38, פלוס שניים. נחמדה. „וכזה אני ריי- צה אותך: גבוה, נאה ונחמד, אוהב בילויים וחיים טובים במ- לוא מובן המילה, בגיל שבין 40-45, בעל אמצעים וכמובן שיהיה פנוי בשבילי.“

מיכתב פרס

ייסורי אריה הצעיר

נא לא להיבהל, ולקרוא עד הסוף את (6/48). „אני תאב את המוות. רק המוות יביא מדווה לייסורי רוחי. היגון הנורא והעוצמה הפראית והנוראה של התאוה יכולו את כל תכלת השמיים שלי ואת כל צבאותי, כל חילי רוחי וגופי מתים לאט-לאט בכיליון מטריף שאין אחריו תיקווה. „סגן במילואים. הייתי ס"מ"פ בגודל-שיריון לפני שנתיים. ואז היה הנורא מכל. המוות היה טוב ממה שקרה לי. היינו בבדיקת ציר בגולן עם שני זחל"מים. אני הייתי מפקד הסיוור. הסורים היו מנגד. „הם ירו מיספר גזנים ממרגמה 81 מ"מ, רק כדי להור- כיר את קיומם. רק כדי להזכיר (אז) לעולם שהגבול אינו שקט. אני הייתי באמצע: בין החלטה מדינית גלובאלית לבין המול המחורבן שלי. בצד היה הצדק. והיו החיים הטובים שלי שלא התערבו ולא הושיעוני במצוקתי.“

„הפגז הראשון התפוצץ ליד הזחל"ם הראשון, שבו עמדתי בעמדת-הפיקוד. רסיוני התי- עופפו לכל עבר. היה רסיס אחד שפגע בי בשפתיים. למע- שה, רובו בשפה התחתונה. כווייה פעוטה בשפה העליו- נה. אבל החיוך שלי נחתם לעד. צרחתי, כאב לי, נזרקתי מעוצמת הכאב האיום לריצפת הזחל. ראיתי את השמיים הטובים מעלי. רציתי שזה יהיה הסוף. ואז בא הפגז השני. הוא התפוצץ כמה מט- רים שמאלה מהפגז הראשון. הרסיסים היו בכל מקום, כמו קודם. מזלי לא היה עמי עוד, כמו קודם.“

„שני רסיסים פגעו בגופי, האחד ננעץ בירך הימנית והיה כאב ריגעי, לא חשוב כזה. הרסיס השני פגע ב- אברהמון שלי. כלומר, רק בפין, בחלקו העליון, לא ב- אשכים. התשוקה קיימת. ה- תאוה קיימת. רק הביצוע לקוי. באותו רגע התפללתי שיבוא עוד רסיס, שיחדור לי למוח ואמות.“

„לפני שנתיים וחצי הייתי סג"מ צעיר. אחר-כך סגן צעיר וחתיך. הייתי יושב ב- בתי-קפה ומחייך לשביעיסי- טיות ולשמניסטיות שעברו בדרך מבית-הספר. החיוך שלי המיס את שארית חומות המוסר של בנות נפלאות אלה. אינני מחייך עוד לבנות. אני רואה אותן בדרך מהגימנסיה עם הגינס המתוק הזה ולביי תאב את המוות.“

„אני רוצה קשר עם ח- שביעיסיסטיות והשמניסטיות שלי, ציפי. זה הדבר החשוב לי בכל החיים.“ שמו הפרטי הוא אריה. מכאן הכותרת. * * * מכתב פרס השבוע ובכל שבוע — מזכה את שולחו בשי — מתנת חברת הדס, בשווי של 200 ל"י. הפרסים נשלחים לזוכים בדואר.

הדבר הזה, שנראה כמו בוכת-שעווה או חרסינה, הוא יצור חי, נשם, ואפילו כפסי, למרות שבסך הכל מלאו לו 11 שנה. זוהי אווה יונסקו, הידועה בשם הכמה שלה, לרה וונרל, שהיא הלולימה התורנית של סרטי-המזין האירופאים. אווה, בת לאב אמריקאי ולאם גרמניה, השלימה לאחרונה את הופעתה בסרטו האירופי של הבמאי האיטלקי פירז מרגניה מלדושצנצה, בו הופיעה בעירום ובקמטעים אירוטיים. אמה, אירנה יונסקו, שהייתה שחקנית בעצמה, מלווה את בתה על במת הצילומים, אינה מגלה התנגדות לפצינות-המזין בהן משתתפת בתה: „כשהייתי אני בת 11 — שככתי עם המורה שלי, ולא תאמינו — זה היה הוא שחשש ממני.“ אחרי הצהרה כזאת, אין לי ברירה אלא לפתוח את המדור גם לבנות 11.

אף אחד לא מכיר את פניך כמוך

חוץ מאתנו - adas

תכשירי יופי לזוכים במדור